

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 616/2024-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2Tos/82/2024-106 z 24. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. decembra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:

2. Sťažovateľ vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/137/2009 z 5. októbra 2009 pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona vo výmere 17 rokov. Sťažovateľ začal vykonávať trest odňatia slobody 5. apríla 2009, do ktorého bol započítaný výkon väzby od 5. apríla 2009 do 5. októbra 2009.

3. Záujmové združenie občanov DUMISK, o.z., podalo návrh na podmienené prepustenie sťažovateľa z výkonu už uvedeného trestu odňatia slobody. Tento návrh bol uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 75PP/21/2024 z 18. apríla 2024 zamietnutý.

4. Sťažovateľ, ako aj záujmové združenie občanov DUMISK, o.z., podali proti zamietavému rozhodnutiu okresného súdu sťažnosť.

5. Krajský súd uznesením č. k. 2Tos/82/2024-106 z 24. septembra 2024 sťažnosti sťažovateľa a záujmového združenia občanov DUMISK, o.z., zamietol ako nedôvodné.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ okrem námietok proti negatívnemu rozhodnutiu o jeho podmienenom prepustení v úvode ústavnej sťažnosti uvádza, že *«Dôvod pre ktorý takto postupujem, je taký, že pôvodne mal sťažnosť podať obhajca. Avšak potom, ako som mu doručil moje doplnenie (časť 2.) sa vyjadril, že v doplnení je uvedené a dostatočne vysvetlené všetko a keďže nemá nič, čo by uviedol tzv. „navyššie“ bolo by nadbytočné ak by urobil „podanie“ s totožným obsahom.»*

7. V prípade prijatia sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľ žiada ústavný súd o postup podľa § 37 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), teda o ustanovenie právneho zástupcu (bez iného odôvodnenia svojho návrhu).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

9. Obe podmienky uvedené v § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde musia byť splnené kumulatívne. Nárok na ustanovenie právneho zástupcu teda obstojí, ak to odôvodňujú majetkové pomery sťažovateľa a zároveň ak nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti ani len netvrdí, o to menej preukazuje, že by jeho majetkové pomery neumožňovali splnomocniť advokáta. Naopak, sťažovateľ vyslovene uvádza, že advokáta kontaktoval a k jeho splnomocneniu nedošlo len z dôvodu uvedeného v bode 6 tohto uznesenia. Z argumentácie podania je pritom zrejmé, že sťažovateľ na vecné a právne reálie konania dostatočne reflektuje.

11. Za danej situácie, keď sťažovateľ ani len netvrdil splnenie podmienky spočívajúcej v jeho majetkových pomeroch, nebolo možné návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

12. Nevyhoviecie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu je jedným z dôvodov na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (ak je návrh podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhoviel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37).

13. Keďže ústavný súd nemohol vyhovieť návrhu sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu (body 8 až 11 tohto uznesenia), ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Libor Duľa
predseda senátu